

Hei jeg heter Magnus Sørvig og har i dag tatt over stafettspinnen for Tomas Lopez. Sammen har vi tatt i bruk forumteater i integrerende prosesser med asylsøkere. Gjennom forskningsprosjektet *Cit-Egration* har vi fått samlet og undersøkt dette arbeidet. I årene etter 2015 kom mange flyktninger til Norge. Da tok Batteriet Nord-Norge, som er del av Kirkens bymisjon sitt arbeid, initiativ til å prøve ut forumteater som en måte å forberede asylsøkere på et aktivt deltakende liv i det norske samfunnet.

Som drama- og teaterpedagog hadde jeg noe kjennskap til forumteater. Sammen med tre skuespillere har vi siden 2017 gjennomført 40- samlinger med forumteater sammen med asylsøkere, frivillige og etterhvert studenter fra Nord universitet.

Forumteater er hentet fra teatermannen Augusto Boals arbeid med *De undertryktes teater*. I forumteater følger vi hovedpersonen gjennom en eller flere scener hvor vedkommende opplever undertrykkelse. Det ender i en krise for hovedpersonen. - Ofte kommer det tydelig frem, men etter hver visningen får publikum likevel spørsmålet. Hvem ble undertrykt i denne fortellingen? Og - kunne det skjedd i virkeligheten?

I teateret kan vi endre på situasjonen. I forumteater blir publikum utfordret til å være skuespiller, gå inn i rollen som den undertrykte, og prøve ut handlingsalternativer som kan bryte undertrykkelsen. Noen vil kalle det et slags diskusjonsteater, men skal vi først å frem prøve ut ideene og påstandene våre i praksis, ikke prate om det.

På samlinger om forumteater starter vi med å skape et *VI* gjennom, oppvarmingsøvelser, teaterleker og arbeid med frysbilder. Her skal alle kunne være deltakere, publikum og skuespillere. Vi er mellom 20-40 personer som gjennom 3 timer utforsker et tema.

Her er noen av temaene vi har vært innom:

- å bli kjent med nordmenn
- Bygge relasjoner på jobben
- sosial kontroll
- # metoo
- Rasisme
- Nabokrangel
- nabokrangel
- Familieforventninger
- Møte med utlendingsdirektoratet

Hadde du stukket hodet innenfor døra, på en av disse samlingene hadde hørt praten gå på norsk, engelsk, tigrinia, arabisk og tyrkisk. Ofte i samtale om dagens tema, noen ganger om andre ting som er like viktig. Du hadde hørt latter. Du hadde sett oss stå i ring eller i mindre klynger snakkende med armer og ben og mimikk, men også lyttende og tenkende.

Gjennom dette arbeidet med forumteater har vi sett at man kan bidra til gode integrerende prosesser

- ved å stille spørsmål og være i dialog - uten å presentere svar og sannheter.
- Sett at gode prosesser legger til rette for *møter* mellom mennesker
- Sett at det gjerne kan skje på mange språk, og formidles på ulike måter med hele kroppen.
- At gode intergreringsprosesser må ivareta behovet for å uttrykke seg selv, dele erfaringer og tanker og behovet for å bli sett og hørt.
- Sett at gode integreringsprosesser må romme: det ufullkomne, det impulsive, det vare, det rare, det morsomme og kunsten. Mangfoldet.

Hvilke utfordringer ser vi?

- Først en pedagogisk utfordring: Som arrangør vil vi noe med dette arbeidet: vi er *velmenende*, vi har en agenda. Derfor må vi stadig minne oss på å ikke la det komme i veien for samtalen OG prosessene som skjer i og mellom deltakerne. Vi må tørre å la deltakerne sette agenda.
- Den andre utfordringen er rammene for et slikt teaterarbeid:
 - — Vi har gjennom fire år utviklet en arbeidsform som vi tenker kan være et viktig bidrag til gode intergreringsprosesser. Frem til nå har en betydelig del av dette vært finansiert av midler fra blant annet Integrerings og mangfoldsdirektoratet til å utvikling. Hva skjer når vi ønsker å implementere dette, når vi skal gå over i drift?
 - Vi har ikke funnet den gode løsningen. Kan vi se for oss, på samme måte som kommunen ansetter en sosionom, at de kunne gitt midler til drift av forumteater, slik at tre skuespillere kunne være ansatt eller hyret inn for å bidra til gode integrerende prosesser? Fysiske rom trenger vi også.
 - I mange år nå har det vært snakket varmt om frivilligheten, et honnørord og satsningsområde. Vi *har* frivillighet i vårt arbeid, men for oss ser det ut som at frivilligheten skal redde alt som ikke passer inn de etablerte rammene. Kunst for seg går bra, profesjonelle for seg går bra, amatører for seg går, skole og undervisning for seg går bra - men når disse møtes, faller også mange støtteordninger bort. Det er et problem. Vi trenger bedre rammer for å legge til rette for mangfold og inkludering i teaterarbeidet.